Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 14. Warszawa, dnia 20 maja 1931 r. Rok XIII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną zł 0,90, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 751-67, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Podatki bezpośrednie.

230.

OKOLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1931 r.

L. D. V. 6204/1/30

w sprawie sposobu obliczania kar za zwłokę.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z podniesionemi przez niektóre Izby Skarbowe wątpliwościami przy stosowaniu okólnika z dnia 20 czerwca 1930 r. L. D. V. 3699/1/30 w sprawie sposobu obliczania kar względnie odsetek za zwłokę przy pobieraniu przez kasy skarbowe należności z tytułu podatków bezpośrednich i opłat stemplowych — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia dodatkowo, że powołany wyżej okólnik wydany został w celu uproszczenia manipulacji przy obliczaniu kar względnie odsetek za zwłokę, pobieranych przy wpłatach zaległości podatkowych — zgodnie więc z celem — sposób obliczania, w okólniku tym wskazany, winien być stosowany nietylko wówczas, gdy ktoś na poczet podatku bezpośredniego lub opłaty stemplowej uiszcza ściśle tę kwotę, która ma być uiszczona tytułem raty określonej w zezwoleniu na spłatę ratalną, ale też wówczas, gdy uiszcza mniej niż wynosi rata określona w zezwoleniu, jakoteż i wtedy, gdy nie otrzymawszy zezwolenia na spłatę ratalną, uiszcza mniej, niż wynosi cała zaległość.

(—) *W. Koszko:*
Dyrektor Departamentu.

231.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1931 r.

L. D. V. 3825/4/31

w sprawie udowadniania eksportu celem uzyskania ulgi w podatku przemysłowym od obrotu.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wejściem w życie z dniem 1 czerwca 1930 r. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem (Dz. Ust. R. P. Nr. 33 z r. 1930 poz. 276) — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż poczynając od tej daty, eksport towarów poza granice celne Rzeczypospolitej Polskiej winien być udowodniony w celu uzyskania ulgi w podatku przemysłowym (od obrotu) deklaracjami wywozowemi, przewidzianemi w § 50 (wzory Nr. Nr. 13 i 12, na papierze zielonym), względnie — w § 51 (wzór Nr. 14) powołanego rozporządzenia.

Narówni z deklaracją wywozową należy traktować zaświadczenia eksportowe dotyczące wywozu wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych, potwierdzone przez Urząd Celny w myśl postanowień §§ 3 i 4 rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 30 lipca 1927 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 24, poz. 260) oraz analogiczne zaświadczenia eksportowe potwierdzone przez Urząd Celny na inne towary eksportowe korzystające z ulg podatkowych.

Przy eksporcie towarów drogą morską należy kierować się okólnikiem z dn. 21 lutego 1931 r. Nr. D. IV. 233/3/31 (Dz. Ust. Min. Skarbu Nr. 7 z r. 1931, poz. 98), podanym władzom podatkowym do wiadomości i zastosowania okólnikiem z dn. 28 lutego 1931 r. Nr. D. V. 2184/4/31.

W wypadkach, gdy eksport odbywa się za pośrednictwem organów pocztowych, należy nadal stosować się do zarządzeń okólników Min. Skarbu z dn. 17 kwietnia 1925 r. L. D. C. 2228/II/25 i z dn. 22 marca 1928 r. L. D. IV. 279/2/28.

Przy eksporcie produktów przemysłu naftowego za wystarczające do zwolnienia od podatku przemysłowego (od obrotu) należy uznać zaświadczenie bądź to Urzędu Celnego, bądź to kontroli skarbowej o wyjściu przesyłki olejów mineralnych poza obszar celny Rzeczypospolitej Polskiej.

Przy eksporcie artykułów drzewnych, korzystających z ulg przy eksporcie, a wysyłanych przez Gdańsk poza granice celne, zamiast deklaracji wywozowej miarodajnemi do przyznania ulgi są zaświadczenia kontroli skarbowej w Tczewie (Zajączkowie) oraz granicznej kontroli skarbowej w Starej Pile i Skarszewach o przejściu przesyłki przez wspomniane punkty. Do zaświadczenia winna być dołączona pisemna deklaracja wysyłającego, że dana przesyłka jest przeznaczona na eksport poza granice celne Polski.

Wobec możliwości wydania przy eksporcie artykułów drzewnych dwóch zaświadczeń wywozu (jednego przez kontrolę skarbową i drugiego przez urząd celny), w Gdańsku należy na omawiane wypadki eksportu zwrócić szczególną uwagę i każdorazowo porównywać przedstawiane dowody eksportu z prowadzoną przez eksportera rachunkowością, względnie — z innemi posiadanemi przez niego dowodami.

Przesyłki drzewa, wysyłane na imię gdańskich firm ekspedycyjnych i eksportowych, również korzystają z uwolnienia od podatku przemysłowego (od obrotu) w razie udowodnienia w sposób niewątpliwy, że przedsiębiorstwa te wyeksportowały nadesłane transporty zagranicę. W tym wypadku gdańkie firmy eksportowe i ekspedycyjne winny wystawić zaświadczenie, iż otrzymane transporty rzeczywiście zostały załadowane na statek i wywiezione przez polskie granice celne. Zaświadczenia takie winny zawierać numery otrzymanych wagonów ze wskazaniem ilości i rodzaju materjału drzewnego, datę otrzymania wagonu oraz datę załadowania na statek.

Przy eksporcie ziemiopłodów (żyta, owsa, jęczmienia, rzepaku, rzepiku, siemienia konopnego, fasoli, grochu, bobiku, wyki, peluszki, soczewicy, łubinu, hreczki, koniczyny i seradeli) za pośrednictwem firm gdańskich należy kierować się wskazówkami okólnika z dn. 16 lipca 1930 r. L. D. V. 5066/4/30.

O powyższem należy niezwłocznie powiadomić podległe władze podatkowe I instancji.

Dyrektor Departamentu.
(—) *W. Koszko:*

Opłaty stemplowe.

232.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

311 (art. 72, 90, 136, 137). W przypadku przesłania sumy pieniężnej za pośrednictwem P. K. O. pokwitowanie, wystawione **dla P. K. O.** przez odbierającego pieniądze, jest wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 137 (punktu 13) u. o. s.

Uwolnienie to nie ma zastosowania do pokwitowania z odbioru tej samej sumy, wystawionego **dla osoby, która pieniądze za pośrednictwem P. K. O. przesłała.** To ostatnie podlega opłacie stemplowej wedle ogólnych przepisów, a zatem zasadniczo w wysokości 20 gr. (art. 136), ewentualnie w wysokości 0,2% względnie 1%, od sumy pokwitowanej (art. 72 i 90) — a mianowicie w przypadku, gdy stwierdza odbiór pieniędzy z zaznaczeniem, że otrzymano je za dostarczony towar lub świadczoną usługę albo tytułem zaliczki na poczet ceny za towar, który ma być dostarczony lub za usługę, która ma być wykonana, je-

żeli nie uiszczono opłaty stemplowej ani od umowy o sprzedaż towaru (o świadczenie usług) ani od rachunku, stwierdzającego należność sprzedawcy (osoby, która się zobowiązała do usług), L. D. V. 3139/6/31.

Przepisy celne.

233.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 17 kwietnia 1931 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. w sprawie ceł wywozowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 5 maja 1931 r. Nr. 43, poz. 384).

234.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 22 kwietnia 1931 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 5 maja 1931 r. Nr. 43, poz. 385).

235.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 29 kwietnia 1931 r.

o ulgach celnych na sandacze, szczupaki, leszcze i stynki.

(Patrz Dz. U. R. P. z nia 9 maja 1931 r. Nr. 44, poz. 391).

Monopol Tytoniowy.

236.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1931 r.

w przedmiocie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1931 roku.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) ustanawia się następującą taryfę wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1931 roku:

I kategorja

Tytonie papierosowe średnio — i drobnolistne (orjentalne), kwitnące czerwono i różowo uprawiane w małopolskich okręgach uprawy

Klasa	WYMOGI			Cena za 1 kg Zł	Cena za 1 kg gr
Doborowa	liście macierzyste i wierzchołkowe	Złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, jednolicie zabarwione, nieuszkodzone	wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	6	80
I	liście macierzyste i wierzchołkowe	a) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, nieuszkodzone, b) złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, mechanicznie nieznacznie uszkodzone lub uszkodzone		5	50
II	liście macierzyste i wierzchołkowe	a) jasno-brunatne b) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, mechanicznie nieznacznie uszkodzone lub uszkodzone		3	70
III	liście macierzyste i wierzchołkowe	brunatne i czerwono-brunatne		2	—
IV	liście macierzyste i wierzchołkowe	ciemno-brunatne i zielonawo-brunatne		—	80
	spodaki	bez względu na kolor			
V	liście wiązane w wiązki (papusze), które nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne . .			—	—
	liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			—	35

II kategorja

Tytoń papierosowy „węgierski-ogrodowy“, wielkolistny, kwitnący różowo uprawiany w małopolskich okręgach uprawy

Klasa	WYMOGI			Cena za 1 kg Zł	gr
doborowa	liście macierzyste i wierzchołkowe	złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, nieuszkodzone lub mechanicznie nieznacznie uszkodzone	wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	3	30
I	liście macierzyste i wierzchołkowe	a) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, nieuszkodzone lub mechanicznie nieznacznie uszkodzone, b) złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, uszkodzone mechanicznie		2	80
II	liście macierzyste i wierzchołkowe	a) jasno-brunatne, b) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, uszkodzone mechanicznie,		2	30
III	liście macierzyste i wierzchołkowe	brunatne i czerwono-brunatne		1	30
IV	liście macierzyste i wierzchołkowe	ciemno-brunatne i zielonawo-brunatne		—	80
	spodaki	bez względu na kolor			
V	liście wiązane w wiązki (papusze), które nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne, liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			—	35

III kategorja

Tytonie cygarowe, kwitnące czerwono i różowo, uprawiane w śląskim okręgu uprawy

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg Zł	gr
Doborowa	liście macierzyste, wielkie, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, przedniej jakości	wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	2	50
I	liście macierzyste, nieuszkodzone, dość jednolicie zabarwione		2	10
II	liście macierzyste, nieznacznie mechanicznie uszkodzone, liście wierzchołkowe i dolne nieuszkodzone		1	70
III	liście macierzyste, mechanicznie uszkodzone, liście wierzchołkowe i dolne mechanicznie nieznacznie uszkodzone		1	20
IV	liście macierzyste, wiązane lecz nie wygładzone, liście wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki, które nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne		—	80
V	liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów . . .		—	35

IV kategorja

Tytoń „Kentucky", kwitnący różowo, uprawiany w małopolskich i lubelskim okręgach uprawy

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg Zł	gr
I	liście treściwe, duże i średnie, ciężkie, nieuszkodzone lub uszkodzone mechanicznie	wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	1	70
II	liście mniej treściwe, duże i średnie, lżejsze, nieuszkodzone lub uszkodzone mechanicznie		1	30
III	spodaki oraz liście drobne		—	80
IV	liście niewązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów . . .		—	35

V kategorja

Tytonie machorkowe, żółto-kwitnące (machorka „Pomorska" i „Brasile Selvaggio").

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg Zł	gr
I	liście treściwe, duże i średnie, ciężkie, nieuszkodzone lub uszkodzone mechanicznie	wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	1	60
II	liście mniej treściwe, duże i średnie, lżejsze, nieuszkodzone lub uszkodzone mechanicznie		1	20
III	spodaki oraz liście drobne		—	80
IV	liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów . . .		—	35

Cena za 1 kilogram zdrowego, czystego nasienia tytoniowego, zamówionego i wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, o wartości użytkowej nie mniejszej niż 85% — 10 złotych; nasienie o wartości użytkowej niższej niż 50% będzie odbierane jako nieużytek bezpłatnie. Cena za nasienie zdrowe i czyste o wartości użytkowej od 50% do 85% będzie obliczona w stosunku jego wartości użytkowej do nasienia pełnowartościowego (t. j. 85% procentowego).

Do ceny wykupowej nasion tytoniu „Kentucky" (IV kategorja) i machorki „Brasile-Selvaggio" (V kategorja) przyznaje się 25% dodatku do ceny normalnej, ustalonej dla nasion innych gatunków tytoni.

Liście tytoniowe winny być **dojrzałe, zdrowe, wysuszone, sortowane i niefermentowane.**

Liście i części liści, zanieczyszczone obcemi domieszkami, liście i części liści nieprzydatne do wyrobów **(niedojrzałe, niesuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, spleśniałe, zgniłe lub w inny sposób zepsute) łodygi z liśćmi i pędy boczne roślin tytoniowych, odbierane będą jako materjał niezdatny do użytku bez wynagrodzenia.**

Jako liście „nieznacznie uszkodzone" kwalifikowane będą liście, u których nie więcej niż 1/10 część blaszki listnej została uszkodzona mechanicznie; jako liście „uszkodzone" kwalifikowane będą liście, u których nie więcej niż 1/3 część blaszki listnej została uszkodzona mechanicznie; liście, uszkodzone mechanicznie na przestrzeni większej niż 1/3 część blaszki listnej, przyjmowane będą jako części liści.

Liście, uszkodzone przez choroby na przestrzeni nie więcej niż 1/3 część blaszki listnej, przyjmowane będą we wszystkich pięciu kategorjach tytoniu o jedną klasę niżej, od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w zupełnie zdrowym i nieuszkodzonym stanie, najwyżej jednak w klasie III-ej danej kategorji tytoniu; liście zaś, uszkodzone przez choroby na przestrzeni większej niż 1/3 część blaszki listnej, przyjmowane będą jako części liści.

Liście odrostowe, wyprodukowane za urzędowem zezwoleniem, o ile będą **dojrzałe, zdrowe, sortowane, wysuszone, wiązane w wiązki (papusze),** przyjmowane będą we wszystkich pięciu kategorjach tytoniu po cenie 70 gr za jeden kilogram; liście zaś odrostowe, nieodpowiadające po-

wyższym wymaganiom, będą odbierane bez wynarodzenia.

Wiązki, które zawierają liście kwalifikujące się do rozmaitych klas tytoniu tej samej kategorji, przyjmowane będą po cenie ustanowionej dla najniższej klasy, występującej w wiązkach.

Mieszane wiązki liści, t. j. wiązki, które zawierają liście tytoniu różnych gatunków i odmian, przyjmowane będą po cenie, ustanowionej dla najniższej klasy tej kategorji tytoniu, która jest dozwolona do uprawy w odnośnym okręgu względnie miejscowości.

Liście niedostatecznie wysuszone I, II i III kategorji, przydatne do wyrobów, będą zaliczane do bezpośrednio niższej klasy od tej klasy, do jakiej kwalifikowałyby się w zupełnie suchym stanie.

Ten przepis odnosi się również do zwilżonych liści I, II i II kategorji przydatnych do wyrobów, jednak liście takie w tych trzech kategorjach wykupywane będą najwyżej w klasie III-ej.

Liście IV i V kategorji niedostatecznie wysuszone lub zwilżone, lecz przydatne do wyrobów, które w zupełnie suchym stanie kwalifikowałyby się do pierwszych dwuch klas, odbierane będą najwyżej w klasie III-ej.

Ponadto przy liściach niedostatecznie wysuszonych lub zwilżonych wszystkich kategorji (I, II, III, IV i V) obniżoną będzie waga tytoniu stosownie do zawartości wilgoci.

Liście tytoniu dostarczone do wykupu, winny być powiązane w wiązki (papusze) za ogonki sznurkiem lub łykiem.

Ilość liści w jednej wiązce (papuszy) tytoni papierosowych i cygarowych (kategorja I, II i III) nie powinna więcej wynosić niż 15 do 20, dla tytoni ciężkich (IV i V kategorja) 20 do 30 liści, zależnie od ich wielkości.

Sznur względnie drut, na którym liście upprzednio były zawieszone przy suszeniu, winien być wyciągnięty z ogonków przy wiązaniu w wiązki.

Liście, powiązane z pominięciem powyższych wymagań, odbierane będą po cenie o 20 groszy niżej od ceny taryfowej za jeden kilogram.

Łodygi roślin tytoniowych nie będą wykupywane.

Liście wszystkich pięciu kategorji tytoniu z częściami łodyg przy ogonkach odbierane będą po cenie o 20 groszy niższej od ceny taryfowej za jeden kilogram danej klasy. Niezależnie od powyższego potrącaną będzie waga w stosunku procentowym do wagi łodyg w wiązkach.

Za dowóz tytoniu w ilości ponad 100 kilogramów płaci Polski Monopol Tytoniowy wynagrodzenie od każdych pełnych 10-ciu kilogramów tytoniu za każdy pełny kilometr odległości od miejscowości, w której plantacja tytoniowa znajdowała się, do miejscowości, będącej siedzibą właściwej Komisji Wykupowej.

Wynagrodzenie wynosi:

a) 1 gr przy odległości do 10 kilometrów włącznie,

b) 1,5 gr przy odległości ponad 10 do 20 kilometrów włącznie,

c) 2 gr przy odległości ponad 20 kilometrów.

O miejscu i czasie wykupu krajowego surowca tytoniowego zawiadomią plantatorów właściwe zakłady monopolowe.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Sprawy koncesyjne.

237.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU.

Zarządzeniem Izby Skarbowej w Kielcach z dnia 18 marca 1931 r. L. W. IV. 4520/4/31 zostało udzielone Piotrowi Mańce zam. w Będzinie zezwolenie na zawodowe trudnienie się przewozem spirytusu i wyrobów wódczanych.

Kontrolę skarbową nad tem przedsiębiorstwem wykonuje Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów w Częstochowie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Juljan Kulski.*

Wiadomości nieurzędowe.

Z Prezydjum Rady Ministrów.

P. Prezes Rady Ministrów wydał w dniu 4 b. m. okólnik, regulujący sprawę zaliczek na uposażenie, przyznawanych w szczególnych wypadkach pracownikom państwowym. Na podstawie okólników dotychczasowych, spłata tych zaliczek odbywała się ratami w ten sposób, że spłata zaliczki o wysokości poborów jednomiesięcznych mogła być rozłożona najwyżej na 6 rat, zaliczki o wysokości poborów 2-miesięcznych na 12 rat, zaliczki zaś, przewyższające pobory 2-miesięczne, najwyżej na 24 raty. Nowy okólnik wprowadza ulgi dla urzędników, którzy otrzymali lub otrzymają zaliczki, pozwalając na rozłożenie ich spłaty na większą ilość rat. Na podstawie obecnego okólnika, spłata zaliczki o wysokości poborów 1-miesięcznych będzie mogła być rozłożona najwyżej na 12 rat, zaliczki w wysokości poborów 2-miesięcznych, najwyżej na 18 rat, zaliczki w wysokości poborów 3-miesięcznych najwyżej na 30 rat, zaliczki wyższe od sumy poborów 3-miesięcznych najwyżej na 36 rat. Urzędnicy, którzy zaliczkę otrzymali już dawniej i część jej spłacili, mogą obecnie uzyskać rozłożenie sumy pozostałej

na większą ilość rat z tem jednak, aby ilość ogólna rat już spłaconych i rat pozostałych jeszcze do spłacenia nie przekraczała maksymalnej ilości rat, ustalonej w okólniku z dn. 4 b. m.

Z Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej.

Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej podaje do wiadomości, że wsypywanie do kół loteryjnych zwitków z numerami losów i wygranemi oznaczonemi w planie gry do I-ej klasy 23-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej odbędzie się publicznie w poniedziałek dnia 18 maja 1931 r. o godz. 9-ej zrana w Warszawie, przy ul. Nalewki 2 (Biuro Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej), wobec Komisji rządowej przy współudziale i pod kontrolą dwu obywateli miasta, zaproszonych przez Prezydenta m. st. Warszawy.

Ciągnienie I-ej klasy 23-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej przeprowadzi we wtorek i czwartek dnia 19 i 21 maja 1931 r., o godzinie 8-ej zrana w tym samym lokalu również publicznie Komisja rządowa w wyżej podanym składzie.
